

200702167/1.

Datum uitspraak: 25 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. Awb 05/42584 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 februari 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd alsmede een aanvraag van haar om wijziging van de daaraan verbonden beperking afgewezen.

Bij besluit van 25 augustus 2005 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

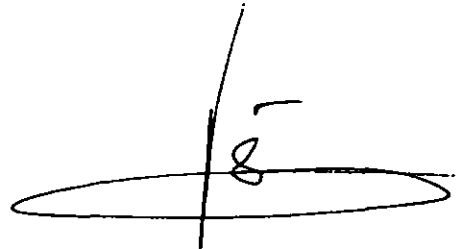
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2007

345

Verzonden: 25 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Regionale directie Zuid-West

Postadres Unit 122, Postbus 3211, 2280 GE Rijswijk

Aan mevrouw
Gouverneurlaan 301
2523 BH 'S-GRAVENHAGE

Bezoekadres

Dr. H. Collaen 341
2283 XL Rijswijk
The Crown
Infolijn 070-3703422
Fax 070-3703519

Unit
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossienummer
Betreft

Zeeland/Hollands-Midden/ZHZ 2

070-3703422

3 februari 2003

0112-04-6029

Uw aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van uw
verblijfsvergunning alsmede de aanvraag tot wijziging van uw
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd

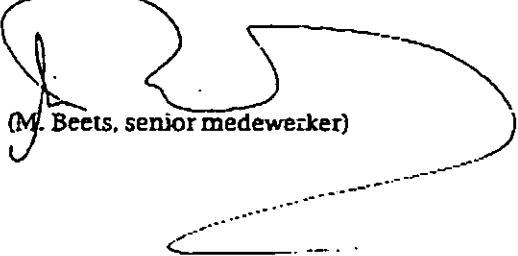
Geachte mevrouw

Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij uw
aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van uw verblijfsvergunning
regulier voor bepaalde tijd is afgewezen alsmede uw aanvraag tot het wijzigen van de
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is afgewezen. Kortheidshalve verwijs ik
hiernaar.

De korpschef van uw woonplaats is door mij geïnstrueerd.

Hoogachtend,

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze,

(M. Beets, senior medewerker)

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Afdeling bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

AFSCHRIFT

Awb 05/42584

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Indonesische nationaliteit,
IND dossiernummer 0112.04.6029,
gemachtigde: mr. J.G. Watfilete, advocaat te Amsterdam,
eiseres;

tegen:

DE MINISTER VAN JUSTITIE
als rechtsopvolger van de Minister voor vreemdelingenzaken en integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. K. Bijkerk, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 3 december 2001 heeft eiseres een aanvraag om wijziging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperking verblijf bij partner in de beperking voortgezet verblijf ingediend. Daarnaast heeft eiseres op 3 december 2001 een aanvraag tot verlenging van de aan haar verleende verblijfsvergunning ingediend. Bij besluit van 3 februari 2003 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Bij brief van 3 maart 2003 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 25 augustus 2005 ongegrond verklaard.
- 1.2 Bij brief van 20 september 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 20 oktober 2005. Op 1 mei 2006, 29 december 2006 en 8 januari 2007 (per abuis gedateerd 2006) zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft geen aanleiding gezien om een verweerschrift in te dienen.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 11 januari 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 3.51, eerste lid onder a Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming.
- 2.2 In geschil is onder meer de vraag of eiseres drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning op grond van een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming.

regnr:

Awb 05/42584

-2-

- 2.3 Door eiseres is niet bestreden dat zij met ingang van 9 juli 1999 feitelijk in het bezit is gesteld van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij partner". Eiseres heeft zich echter op het standpunt gesteld dat bij het bepalen van de termijn van drie jaar rekening gehouden moet worden met de omstandigheid dat zij reeds op 14 juli 1998 -de datum van de aanvraag van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv)- aan de voorwaarden voor een verblijfsvergunning voldeed.
- 2.4 Dit standpunt volgt de rechtbank niet. Weliswaar kan blijkens het beleid neergelegd onder B1/1.1.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) aan de houder van een mvv slechts in uitzonderlijke gevallen een verblijfsvergunning worden geweigerd doch dit is niet uitgesloten. Uit dit beleid volgt dat nog dient te worden getoetst of aan de voorwaarden voor verlening is voldaan. In beroep heeft eiseres niet weerlegd dat, zoals in de beschikking op bezwaar is overwogen, de verblijfsvergunning is verleend op een moment dat eiseres en haar toenmalige referent hebben aangetoond aan alle voorwaarden te voldoen.
- Aldus impliceert het enkele feit dat eiseres in het bezit was van een geldige mvv niet, dat eiseres daadwerkelijk op 14 juli 1998 houdster was van een verblijfsvergunning zoals is vereist op grond van het bepaalde in artikel 3.51, eerste lid, onder a, Vb 2000. Een mvv is nu eenmaal geen verblijfsvergunning.
- 2.5 Voor zover eiseres stelt, dat de ingangsdatum van de verleende vergunning onjuist is, had het op de weg van eiseres gelegen hiertegen tijdig bezwaar te maken bij verweerder. Nu dit achterwege is gebleven staat in rechte vast dat de vergunning met ingang van 9 juli 1999 is verleend.
- 2.6 Voorts is in geschil of eiseres voortgezet verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard dient te worden toegestaan.
- 2.7 Voor zover eiseres eerst ter zitting naar voren heeft gebracht dat dit mede een beroep op artikel 8 Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden betreft laat de rechtbank dit buiten beschouwing. Eiseres is voldoende in de gelegenheid geweest een en ander eerder in de procedure naar voren te brengen terwijl verweerder door het betrekken van dit beroep in de beoordeling, onredelijk in de procesvoering zou worden geschaad.
- In weerwil van het door verweerder ter zitting gestelde zijn de door eiseres overgelegde stukken bij brief van 29 december 2006 meer dan tien dagen vóór de zitting en derhalve tijdig bij de rechtbank binnengekomen. De rechtbank betreft deze derhalve bij de beoordeling van het beroep. Dit geldt niet voor de overgelegde vertaling welke pas bij brief van 8 januari 2007 is overgelegd.
- 2.8 Ingevolge het bepaalde in artikel 3.52 Vt 2000 kan - kort weergegeven - in andere gevallen dan genoemd in artikel 3.50 en artikel 3.51 Vb 2000 een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van de minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet geveerd kan worden dat hij Nederland verlaat. Dit is uitgewerkt in het beleid onder B2/5.3.3. Vc 2000.
- 2.9 Ingevolge dit beleid wordt, indien de (huwelijks)relatie op grond waarvan het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden, is verbroken -zoals in casu- voortgezet verblijf toegestaan, indien er sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. Het is de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling om bij het indienen van de aanvraag aan te geven of hiervan sprake is en die factoren met ter zake relevante gegevens en bescheiden te onderbouwen.

regnr:

Awb 05/42584

-3-

- 2.10 Verweerder heeft in de bestreden beschikking uiteengezet dat eiseres haar beroep op artikel 3.52 Vb 2000 niet met ter zake relevante gegevens en bescheiden heeft onderbouwd. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de door eiseres (in bezwaar) opgegeven redenen, dat eiseres geen contact meer heeft met haar familie en dat het voor alleenstaande moeders, zeker van Chinese afkomst, zeer moeilijk is om in Indonesië te overleven, onvoldoende zijn onderbouwd en dat ten aanzien van de gestelde zorg voor eiseres' in Nederland geboren minderjarige kind verwacht mag worden dat deze met eiseres terug keert naar Indonesië.
- 2.11 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat de gevraagde onderbouwing een onmogelijke bewijsopdracht is en dat het een feit van algemene bekendheid is dat alleenstaande vrouwen (zeker met Chinese achtergrond) achtergesteld worden en in een kansloze positie verkeren. Daarnaast heeft eiseres gesteld dat haar zoon geworteld is in de Nederlandse samenleving zodat van hem niet verwacht kan worden dat hij met zijn moeder terugkeert.
- 2.12 Blijkens het beleid echter dient een vreemdeling die zich beroept op klemmende redenen van humanitaire aard die tot aanvaarding van voortgezet verblijf dienen te leiden, zijn beroep ter zake te onderbouwen met relevante gegevens en bescheiden. Dit komt de rechtbank alleszins redelijk voor, omdat anders een enkele stelling voldoende zou kunnen zijn voor inwilliging van een aanvraag.
- 2.13 Voor zover eiseres in beroep naar voren heeft gebracht dat zij geen contact (meer) heeft met haar familie of vrienden en het derhalve onmogelijk is dit middels brieven aan te tonen is, wat daar van zij, niet gebleken dat eiseres haar aanvraag daarentegen wel met andere concrete bescheiden heeft onderbouwd.
- 2.14 Voor zover eiseres naar voren heeft gebracht dat zij de zorg voor een in Nederland geboren minderjarig kind heeft is de rechtbank van oordeel dat niet gebleken is dat niet verwacht mag worden dat het kind te samen met eiseres terugkeert. De door eiseres in beroep overgelegde steunbetuiging van de directeur van de basisschool en de reactie van de huisarts maken dit niet anders. Voor toetsing van onderhavige aanvraag aan pedagogische criteria of aan te verwachten problemen met familie dan wel aan medische omstandigheden biedt de toepasselijke regelgeving geen grondslag.
- 2.15 De rechtbank ziet dan ook niet in dat verweerder bij de beoordeling of in dit concrete geval in het voortgezet verblijf behoort te worden berust, zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres voor toewijzing van de aanvraag niet in aanmerking komt.
- 2.16 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.17 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

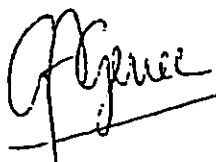
Awb 05/42584

-4-

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

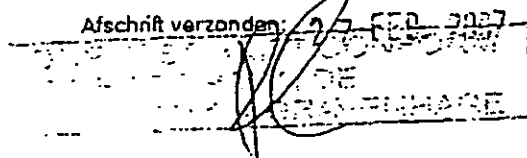
Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijkevorsel-Besier in tegenwoordigheid van mr. G.A. Genée als griffier en in het openbaar uitgesproken op

27 FEB. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdefingen zaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

27 FEB 2007

WATTILETE*advocaten*

mr. J.G. Wattilete
mr. M.O. Wattilete
dr. mr. E. Tahira

Achillesstraat 95-97 hs
1076 PX Amsterdam
Telefoon: 020 6760266
Telefax: 020 6764848
wattilete-advocaten@hetnet.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1807	
B	27 MRT 2007
ZAAKNR. 100702167	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

PER FAX

Raad van State
Hoger beroep appellantenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Amsterdam, 27 maart 2007

Betreft: hoger beroep van tegen de uitspraak van de rechtbank
s'- Gravenhage nevenzittingplaats Zwolle van 27 februari 2007

BEROEPSCHRIFT

Appellante , van Indonesische nationaliteit, wonende te te dezer
zake woonplaats kiezende te Amsterdam aan de Achillesstraat nrs. 95-97 hs (1076 PX) ten
kantore van de advocaat en procureur mr. J.G. Wattilete, welke door appellant bepaaldelijk
daartoe is gevolmachtigd namens haar dit beroepschrift ondertekent en indient.

Appellante heeft op 3 december 2001 een aanvraag wijziging van wijziging van een
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperking verblijf bij partner in een
beperking voortgezet verblijf. Daarnaast heeft Appellante op 3 december 2001 een aanvraag
tot verlenging van de aan haar verleende verblijfsvergunning ingediend. Bij besluit van 3

WATTILETE

advocaten

februari 2003 heeft de Minister de aanvragen afgewezen. Bij bezwaarschrift van 3 maart 2003 is daarlegen bezwaar gemaakt. De Minister heeft op 25 augustus 2005 dit bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 20 september 2005 is tegen de afwijzende beslissing beroep ingesteld. Door de rechtbank is bij uitspraak d.d. 27 februari 2007 het beroep ongegrond verklaard. (bijlage 1)

Appellante kan zich evenwel niet vererügen met de inhoud van voornoemde uitspraak van der rechtbank en stelt middels deze daartegen hoger beroep in.

Appellante behoudt zich het recht voor om de grieven van dit hoger beroep nader aan te vullen dan wel te wijzigen.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank zich op het standpunt gesteld, dat blijkens het beleid een appellante die zich beroept op klemmende redenen van humanitaire aard dit tot aanvaarding van voortgezet verblijf dienen te leiden, zijn beroep ter zake te onderbouwen met relevante gegevens en bescheiden, omdat anders een enkele stelling voldoende zou kunnen zijn voor inwilliging van een aanvraag

Toelichting

De rechtbank miskent middels voornoemde overweging in haar uitspraak, dat het kan voorkomen dat appellante in de onmogelijke situatie kan komen te verkeren dat een beroep op een klemmende reden van humanitaire niet middels schriftelijke bescheiden dan wel op andere wijze kan worden aangetoond. In casus doet zich de situatie voor, dat appellante gemotiveerd in bezwaar en in beroep heeft omschreven, dat haar relatie met haar ouders in ernstige mate verstoord is geraakt wegens de relatie met haar vroegere partner. In het licht

WATTILETE

advocaten

hiervan heeft zij betoogd, dat het voor haar en haar zoon onmogelijk is om naar Indonesië terug te keren, omdat zij daar niet hoeft te rekenen op opvang door haar ouders. Om te staven middels bescheiden, dat de ouders in onmin met haar leven en niet bereid en in staat zijn appellante en haar zoon op te vangen bij terugkeer in Indonesië is appellante geheel afhankelijk van haar ouders. Aangezien laatstgenoemden in onmin leven met appellante is voldoende aannemelijk te achten, dat de ouders geen medewerking zullen verlenen aan het verstrekken van een schriftelijke verklaring om de stelling van appellante te ondersteunen. De weigering om medewerking te verlenen is een logisch gevolg te achten van de verstoorde relatie tussen appellante en haar ouders. Door in casu toch van appellante te blijven eisen, dat zij middels schriftelijke bescheiden dient te bewijzen, dat zij in Indonesië niet door haar ouders kan worden opgevangen heeft de rechtbank miskent, dat in een situatie als de onderhavige niet van appellante kan worden gevergd, dat zij middels bescheiden de verstoorde relatie en derhalve het ontbreken van adequate opvang bij terugkeer van appellante en haar zoon, aantoon. Het zou op de weg van de rechtbank hebben gelegen om op grond van de door appellante verstrekte informatie tot het oordeel te komen dat appellante voldoende aannemelijk heeft gemaakt, dat bij terugkeer in Indonesië zij en haar zoon niet door haar ouders zullen worden opgevangen.

Bovendien is de overweging van de rechtbank op dit onderdeel onjuist te achten, omdat appellante in beroep een verklaring heeft overgelegd, welke is opgesteld door de "Lurah" (de wijkoudeste) van de woonplaats van haar ouders, welke verklaring is medeondertekend door haar vader, en waaruit blijkt dat de ouders in onmin leven met appellante en niet bereid en in staat zijn appellante en haar zoon op te vangen bij terugkeer in Indonesië. (bijlage 2)

Appellante stelt vast, dat de rechtbank bij haar beoordeling vorenbedoelde brief van de "de Lurah", waarin wordt bevestigd dat de relatie tussen de ouders en appellante zodanig verstoort is geraakt dat zij niet bereid zijn, maar ook niet in staat zijn, appellante en haar kind op te vangen, niet heeft betrokken. Dit alhoewel de rechtbank in punt 2.7. van haar uitspraak uitdrukkelijk heeft overwogen, dat de door appellante bij brief van 29 december 2007

WATTILETE *advocaten*

overlegde stukken, waaronder de brief van de voornoemde brief van de dorpsoudste (Lurah) valt, bij haar oordeel, heeft betrokken.

Uit de vorenstaande overweging van de rechtbank volgt echter, dat de verklaring van de dorpsoudste c.q. vader door de rechtbank in werkelijkheid door de rechtbank geheel is gepasseerd in het kader van de beoordeling van het beroep.

Grief 2

Ten onrechte overwogen, dat voorzover eiseres naar voren heeft gebracht dat zij geen contact meer heeft met vrienden en familie en derhalve het voor haar onmogelijk is dit middels brieven aan te tonen, wat daar ook van zij, niet gebleken is dat eiseres haar aanvraag wel met andere bescheiden heeft onderbouwd.

Toelichting

Appellante verzoek al hetgeen in de toelichting onder 1 naar voren is gebracht hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Daarbij komt, dat de rechtbank verwijst naar het onderbouwen van het ontbreken van contact met vrienden en familie, maar heeft verzuimd aan te geven welke bescheiden de rechtbank bedoelt. Appellante kan zich geen andere bescheiden voorstellen dan de verklaring welke zij in het geding heeft gebracht. De verwijzing van de rechtbank naar andere bescheiden kan dan ook geen doel treffen en kan de uitspraak op dit onderdeel niet dragen.

Appellante wijst er verder op, dat het ontbreken van contact met vrienden door haar niet nader hoeft te worden onderbouwd, omdat immers op geen enkele wijze door de Minister aannemelijk is gemaakt dat appellante vrienden heeft in Indonesië die haar en haar zoon zouden kunnen opvangen. De rechtbank heeft enkel voort geborduurd op de onjuiste veronderstelling van de Minister dat appellante vrienden in Indonesië zou hebben die

WATTILETE

advocaten

appellante en haar zoon zouden kunnen opvangen. Hiervan is echter op geen enkele wijze gebleken. De verwijzing door de rechtbank naar deze vrienden mist dan ook iedere feitelijke grondslag.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank zonder nader te motiveren overwogen, dat voorzover narnens appellante naar voren is gebracht, dat zij de zorg voor een in Nederland geboren kind heeft de rechtbank van oordeel is dat niet is gebleken dat niet verwacht mag worden dat het kind samen met appellante terugkeert naar Indonesië. De door appellante overgelegde steunbetuiging van de directeur van de basisschool en de reactie van de huisarts maken dit niet anders.

Toelichting

Appellante heeft ingevolge toepassing van het bepaalde in artikel 3.52 VB 2000, zoals uitgewerkt in het beleid onder B2/5.3.3 VC 2000, een beroep gedaan op klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan haar en haar zoon voortgezet verblijf in Nederland dient te worden toegestaan. Een klemmende redenen van humanitaire aard is ingevolge het voornoemde van toepassing zijnde beleid gelegen in de omstandigheid dat de ouder de zorg heeft voor kinderen die in Nederland zijn geboren en een opleiding volgen. Namens appellante is uitvoerig betoogd op grond waarvan zij meent dat de vorenstaande klemmende redenen van humanitaire aard van toepassing zijn te achten. Appellante verwijst in dit verband naar de inhoud van de bij de rechtbank overlegde pleitnotitie waarvan appellante verzoekt de inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

De rechtbank heeft verzuimd de verschillende argumenten welke in dit kader naar voren zijn gebracht te beoordelen. In het kader van dit beroep wijst appellante u op de volgende aspecten die voor de beoordeling van de aanwezigheid van klemmende redenen van humanitaire aard naar voren zijn gebracht in bezwaar en beroep.

WATTILETE

advocaten

- a. **De Nederlandse nationaliteit van de zoon en zijn recht om in Nederland te wonen en door zijn moeder, appellante, te worden verzorgd en opgevoed.**

De zoon van appellante beschikt over de Nederlandse nationaliteit. Hij heeft derhalve een onaantastbaar recht om in het land waar hij is geboren te wonen, zijn verzorging, opvoeding en opleiding te genieten. Aan dit onaantastbaar recht van de zoon is onlosmakelijk verbonden het recht van de zoon om door zijn moeder, die uitsluitend is belast met de zorg en opvoeding van haar zoon, te worden verzorgd en opgevoed in Nederland. Door moeder voortgezet verblijf in Nederland te ontzeggen wordt impliciet de zoon het recht om als Nederlands staatsburger in Nederland zijn toekomst op te bouwen onthouden. Het vorenstaande klemmt te meer daar zoon reeds onderwijs geniet in Nederland en hij zijn opleiding noodgedwongen zal moeten afbreken in het geval hij met zijn moeder moet terugkeren naar Indonesië. Hierbij is van belang vast te stellen, dat in Nederland voor de zoon geen andere opvangmogelijkheden voorhanden zijn. De mogelijkheid om in een pleeggezin of kindertehuis te worden geplaatst miskent het recht van de zoon om door zijn eigen moeder in Nederland te worden verzorgd en opgevoegd. Deze handelswijze van de Minister is dan ook in strijd met artikel 3 lid 1 IVRK te achten.

- b. **Langdurig verblijf van moeder en zoon in Nederland en het geworteld zijn van beiden in Nederland, waardoor in redelijkheid niet van appellante en haar zoon niet kan worden verlangd dat zij terugkeren naar Indonesië.**

Ook dit aspect, dat in het kader van de beoordeling van de klemmende redenen van humanitaire aard ingevolge het bepaalde in B2/5.3.3 VC 2000 dient te worden getoetst heeft de rechtbank ongemotiveerd gepasseerd.

De zoon van appellante is op _____ in Nederland geboren. Hij is derhalve in Nederland geboren en getogen. Hij kent Indonesië niet. Hij is er nimmer geweest. Hij spreekt de taal van dit land niet en kent de familie van zijn moeder niet. Het gaat hier derhalve om een

WATTILETE

advocaten

Nederlands kind, wiens wortels enkel in Nederland liggen. Appellante woont sedert 1996 in Nederland. Sedert 1998 verblijft zij met instemming van de Minister in Nederland. Zij woont intussen thans 11 jaar in Nederland. Zij is eveneens als haar zoon in Nederland ingeburgerd geraakt. De inhoud van de brief van de directeur van de basisschool spreekt voor zich. (bijlage 3)

Van belang is voorts, dat mede door het langdurig voortslepen van de procedure, appellante en haar zoon, in Nederland geworteld zijn geraakt en voor wat betreft appellante zij vervreemd is van Indonesië.

Vanaf het moment van de aanvraag om een voortgezet verblijf 3 december 2001 tot de uitspraak van de rechtbank op 27 februari 2007 zijn meer dan 6 jaar verstreken. Dit tijdsverloop komt niet voor rekening van appellante, maar valt toe te schrijven aan gedragingen van de Minister.

In beroep is betoogd, dat het tijdsverloop van de procedures en de gevolgen hiervan, waarmee met name wordt bedoeld het ten gevolge van het tijdsverloop diep geworteld en ingeburgerd raken van appellante en haar zoon in de Nederlandse samenleving, bij de beoordeling in kader van de humanitaire aspecten zoals bedoeld in B2/5.3.3 VC 2000 dient te worden betrokken.

Uit de uitspraak van de rechtbank kan worden afgeleid dat de rechtbank verzuimd heeft te motiveren op grond waarvan zij tot het oordeel is gekomen dat vorenbedoelde namens appellante en haar zoon aangedragen argumenten geen voldoende klemmende redenen van humanitaire aard opleveren voortgezet verblijf aan appellante en haar zoon toe te staan.

Grief 4

De Minister heeft echter ten onrechte geoordeeld dat voor toetsing van de inhoud van de verklaring van de directeur van de school en de verklaring van de huisarts, de toepasselijke regelgeving geen grondslag biedt.

WATTILETE*advocaten***Toelichting**

Uit de verklaring van de directeur van de basisschool volgt expliciet, dat appellante in Nederland ingeburgerd is en haar zoon in Nederland geworteld is geraakt en dat in het licht hiervan gedwongen terugkeer voor de zoon ingrijpende gevolgen teweeg zal brengen. Met de geschetste gevolgen dient op zich, maar zeker in samenhang met de overige klemmende redenen van humanitaire aard bij de beantwoording van de vraag of er bezwaren bestaan tegen terugkeer van appellante en haar zoon naar Indonesië in het kader van de toetsing van het toepasselijke beleid, zoals vervat in B2/5.3.3 VC, dan ook wel degelijk rekening te worden gehouden. Het zelfde geldt voor de psychische klachten van appellante, welke in de brief van de huisarts zijn omschreven, en welke klachten het directe gevolg zijn van het langdurig in onzekerheid verkeren door toedoen van de Minister. (bijlage 4) Ook de medische gevolgen dienen op zich zelf, maar zeker in samenhang met de eerder genoemde klemmende omstandigheden van humanitaire in de beoordeling van het toepasselijk beleid te worden betrokken. De Minister heeft ten onrechte geconcludeerd dat hiervoor geen grondslag bestaat.

Grief 5

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de rechtbank niet in ziet, dat de Minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellante voor de toewijzing van de aanvraag niet in aanmerking komt.

Toelichting

Appellante verzoekt hier als herhaald en ingelast te beschouwen al hetgeen in de toelichting bij grief 1 tot en met 4 naar voren is gebracht.

Bij een redelijke belangenafweging had de rechtbank aan het belang van de vreemdelinge om met haar zoon voortgezet verblijf in Nederland te kunnen voortzetten meer waarde moeten toekennen dan de belangen van de Minister in het kader van de toepassing van een restrictief

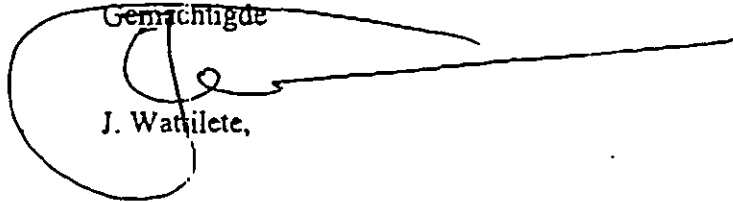
WATFILETE

advocaten

toelatingsbeleid. Het vorenstaande klemt te meer daar moeder langdurig in Nederland woonachtig is. Zij in dit land is geworfeld geraakt en haar zoon is in Nederland geboren en getogen. Hij heeft de Nederlandse nationaliteit. Hij heeft als Nederlands staatsburger het onaanastbare recht in dit land te wonen en een opleiding te volgen. Om dit recht te kunnen uitoefenen heeft hij het recht door zijn moeder te worden verzorgd en te worden opgevoed. Aan deze zwaarwegende belangen van appellante en haar zoon heeft de rechtbank ten onrechte onvoldoende betekenis toegekend.

REDENEN

waarom appellante middels deze hoger beroep instelt tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, gedateerd 27 februari 2007, met het verzoek het beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en te doen hetgeen de rechtbank zou behoren te doen; kosten rechtens.

Gemachtigde

J. Watfilete,

Bijlage:

- Uitspraak van 27 februari 2007 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (bijlage 1)
- Brief wijkoudste (bijlage 2)
- Schrijven directeur basisschool (bijlage 3)
- verklaring huisarts (bijlage 4)